

Απολυτίκιο (ήχος δ')

Κανόνα πίστεως και εικόνα πραότητος εγκρατείας
διδάσκαλον ανέδειξέ σε τη ποιμνη σου η των
πραγμάτων αλήθεια δια τούτω εκτείσω τη
ταπεινώσει τα υψηλά τη πτωχεία τα πλούσια.
Πάτερ ιεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστώ τω Θεώ
σωθήναι τας ψυχάς ημών.

ORTHODOX LIGHT

“ The giver of every good and perfect gift has called upon us to mimic Gods giving, by grace, through faith, and this is not of ourselves. ”

SAINT NICHOLAS GREEK ORTHODOX CHURCH NEWSLETTER

Tel: 416.291.4367 | E-mail: st.nicholasgoc@yahoo.ca | Web: <http://www.saintnicholasgocchurch.org/>

Editor George Hatzis

Καλή Ανάσταση
και Καλό Πάσχα

MESSAGE FROM OUR PRIEST

Στη Χριστιανική Εκκλησία που έχει ως αρχή της την ελευθερία και όχι τον εξαναγκασμό, σε κάθε πτυχή της ζωής, ο εθελοντισμός κατέχει μian ιδιαίτερη και προνομιακή θέση. Δεν είναι μόνον το «όστις θέλει» που απηύθυνε ο Χριστός, είναι και πολλές άλλες διατάξεις και προτροπές πολλών εκκλησιαστικών ανδρών. Αναφέρω ενδεικτικά τον Απόστολο Παύλο, που πολύ ξεκάθαρα, συμβουλεύει ότι η οποιαδήποτε φιλανθρωπία ή εξυπηρέτηση δεν πρέπει να γίνεται «εκ λύπης ή εξ ανάγκης». Και συμπληρώνει: «Ιλαρόν γαρ δότην αγαπά ο Θεός». Μα και ο Μέγας Βασίλειος διακηρύττει: «Θεώου το ηναγκασμένον φίλον. Αρετή γαρ εκ προαιρέσεως και ουκ εξ ανάγκης γίνεται». Αν είσαι αναγκασμένος να κάμεις κάτι, όσο σπουδαίο και να 'ναι αυτό το κάτι, χάνει την αξία του. «Όπου γαρ ανάγκη και ειμαρμένη κρατεί, ουδεμίαν έχει χώραν το προς αξίαν». Όπου επικρατεί η τύχη και η ανάγκη, δεν μπορείς να μιλήσεις για αξίαν και προσπάθειαν. Ο εθελοντισμός δηλαδή τίθεται – έστω και αν δεν κατονομάζεται – ως κορωνίδα σε κάθε προσπάθεια της Εκκλησίας.

Όλες οι σχετικές διατάξεις της Εκκλησίας, οι νόμοι και οι προτροπές της, επαφίονται στην καλή προαίρεση των μελών της, στον εθελοντισμό των χριστιανών. Ξεκινώντας από την Παλαιά Διαθήκη, δια της οποίας ο Θεός προετοίμαζε τον κόσμο για να δεχτεί την θείαν αποκάλυψη, θα δούμε ότι υπάρχουν πολλές διατάξεις και προτροπές για επιτέλεση της φιλανθρωπίας, στις οποίες φαίνεται ο εθελοντικός χαρακτήρας τους. Τα ευεργετικά αποτελέσματά τους στους οποιουδήποτε αποδέκτες, είναι αποτέλεσμα τους εθελοντισμού των πιστών.

Η φιλανθρωπία και η ελεημοσύνη, που είναι τοποθετημένες σε εθελοντική βάση, αποτελούν ουσιώδες στοιχείο της αληθινής βιβλικής ευσέβειας ταυτόχρονα έχουν, και μian κοινωνική διάσταση. Στοχεύουν στη θεραπεία κοινωνικών

ανισοτήτων και στην αποφυγή κοινωνικών αναταραχών. Στην Καινή Διαθήκη η φιλανθρωπία παραμένει πάντα σε εθελοντική βάση, παίρνει άλλη σημασία, αποκτά καθαρά θρησκευτικό χαρακτήρα. Ο άνθρωπος έχει αξία ως ψυχή. «Ηγοράσθη τιμής». Δεν ελυτρώθη «αργυρίω ή χρυσίω» αλλά, «τιμίω αίματι ως αμνού αμώμου και ασπίλου Χριστού». Γι' αυτό κι η επιτέλεση της φιλανθρωπίας προς τον άνθρωπο αντανακλά στον ίδιο τον Θεό. Ο ίδιος ο Χριστός είπε: «Εφ' όσον εποιήσατε ενί τούτων των αδελφών μου, εμοί εποιήσατε». Έχει λοιπόν, πέραν της εθελοντικής χροιάς, και μια θεολογική πτυχή η επιτέλεση της φιλανθρωπίας.

Η θέση της Εκκλησίας στο θέμα του εθελοντισμού δίνεται αριστοτεχνικά στην παραβολή του Καλού Σαμαρείτη. Και ο Καλός Σαμαρείτης γίνεται το πρότυπο του Χριστιανού εθελοντή. Αναφέρω πολύ σύντομα την παραβολή προκειμένου να γίνει εύκολα αντιληπτή η αντιστοιχία: Ζήτησε κάποιος νομικός να μάθει για τις προϋποθέσεις της αιώνιας ζωής. Κι ο Χριστός του επιβεβαίωσε εκείνο που ο νόμος έλεγε «αγαπήσεις τον πλησίον σου ως σεαυτόν». Κι εκείνος, για να δικαιολογηθεί, ρώτησε «και τις εστί μου πλησίον;». Ποιος είναι ο πλησίον μου για να τον αγαπήσω σαν τον εαυτό μου; Με αφορμή αυτή την ερώτηση ο Χριστός εκφώνησε την παραβολή. Κάποιος Ιουδαίος που πήγαινε από την Ιερουσαλήμ στην Ιεριχώ έπεσε σε ληστές. Αυτοί τον λήστεψαν, τον γύμνωσαν, τον τραυμάτισαν και τον εγκατέλειψαν. Κάποιος ιερέυς – της Μωσαϊκής ιερωσύνης – περνούσε απ' εκεί, είδε τον τραυματισμένο αλλά δεν σταμάτησε. Το ίδιο κι ένας λευΐτης, ένας κατώτερος κληρικός. Ένας Σαμαρείτης, όμως, παραδοσιακός εχθρός των Ιουδαίων, περνώντας κατέβηκε από το ζώο του, περιποιήθηκε τις πληγές του, τον έβαλε στο ζώο του και τον πήρε στο κοντινότερο πανδοχείο – νοσοκομείο. Έμεινε μαζί του το βράδυ, παρακολούθησε τη θεραπεία και το πρωΐ φεύγοντας έδωσε δυο δηνάρια, αρκετά σημαντικό ποσό, στον ιδιοκτήτη του πανδοχείου, για τα έξοδα της θεραπείας. Του είπε, μάλιστα, ότι θα επιστρέψει, να πληροφορηθεί προσωπικά για την πρόοδο της υγείας του τραυματία και να πληρώσει ό,τι επιπλέον χρωστά.

Ρώτησε τότε ο Χριστός τον νομικό: «Ποιος νομίζεις ότι έγινε πλησίον σ' αυτόν που έπεσε στους ληστές;». Ο νομικός ρώτησε «ποιος είναι ο πλησίον μου;» (στατικό ερώτημα). Ο Χριστός ρώτησε «ποιος έγινε;», δυναμικό το ερώτημα. Και η απάντηση ήταν φυσική: Ο Σαμαρείτης, εκείνος που τον ευσπλαχνίστηκε.

Στην παραβολή αυτή φαίνονται τα χαρακτηριστικά της εθελοντικής προσφοράς προς ανακούφιση του συνανθρώπου. Τα συγκεκριμενώνων:

α) Ο εθελοντής προσφέρει τις υπηρεσίες του προς όλους. Η προσφορά του είναι προσφορά «άνευ όρων και ορίων». Ο Σαμαρείτης έδειξε την αγάπη του σ' ένα πληγωμένο Ιουδαίο, σ' ένα δηλαδή κατά παράδοση εχθρό του, διδάσκοντας έμπρακτα ότι η προσφορά πρέπει να επεκτείνεται προς όλους. Αρχίζει βέβαια από τους ανθρώπους του στενού οικογενειακού μας περιβάλλοντος, με τους οποίους μάς συνδέουν δεσμοί αίματος. Επεκτείνεται ύστερα στους ομοεθνείς μας, με τους οποίους έχουμε κοινή θρησκεία και πατρίδα. Φτάνει όμως σε όλους τους ανθρώπους, ακόμα και τους εχθρούς μας, με τους οποίους έχουμε την κοινή ανθρώπινη φύση.

β) Ο εθελοντής προσφέρει τις υπηρεσίες του αθόρυβα και ανιδιοτελώς. Ο Σαμαρείτης πρόσφερε τις υπηρεσίες του χωρίς τυμπανοκρουσίες σ' ένα γυμνό άγνωστό του. Δεν τον γνώριζε προηγουμένως και δεν θα μπορούσε να προσδοκά κάποιαν ανταπόδοση για τις ενέργειές του. Σήμερα οι άνθρωποι, που ζουν εκτός του πνεύματος του εθελοντισμού και του Χριστιανισμού, πριν εκδηλωθούν, πριν ξανοιχθούν προς τους συνανθρώπους τους, κάμνουν τους υπολογισμούς τους: Θα επισκεφθούν κάποιον άρρωστο, αν κι εκείνος τους επεσκέφθη όταν βρίσκονταν στην ίδια κατάσταση ή αν υπολογίζουν ότι θα τους επισκεφθεί όταν βρεθούν σ' αυτή. Θα συγχαρούν κάποιον σε μian περίπτωση χαράς του ιδίου ή της οικογένειάς του, αν προσδοκούν ανάλογη ανταπόδοση απ' αυτόν. Ενεργώντας έτσι όμως, κάνουμε πράξεις ισολογισμού, ασκούμε εμπόριο, δεν συμπεριφερόμαστε ως άνθρωποι με αισθήματα.

γ) Η εθελοντική προσφορά δεν εξαντλείται σε φιλανθρωπία της στιγμής. Είναι ολοκληρωμένη αγάπη. Ο Σαμαρείτης δεν θεώρησε ότι έκαμε το καθήκον του με το να παραδώσει τον τραυματία στο πανδοχείο. Μεριμνά για την πλήρη αποθεραπεία, δίνοντας «δύο δηνάρια τω πανδοχείο». Πολλές φορές εμείς ενεργούμε κάτω από το συναίσθημα της στιγμής. Βλέποντας στην τηλεόραση τη φτώχεια και την ανέχεια που μαστίζει πολλές χώρες της Αφρικής, οδηγώντας στο

θάνατο πολλούς ανθρώπους, ευαισθητοποιούμαστε και δίνουμε κάποια ελεημοσύνη. Το ίδιο κάνουμε όταν η τηλεόραση μάς φέρει αντιμέτωπους με τη δυστυχία κάποιων σεισμοπαθών ή των θυμάτων ενός πολέμου. Την άλλη μέρα, όμως, ξεχνούμε κι επανερχόμαστε στην ηρεμία της καθημερινότητάς μας. Αν εξετάζαμε, ακόμα, κάπως πιο επισταμένα τον εαυτό μας θα βλέπαμε ότι πολλές φορές δίνουμε λίγα, από τα πολλά που έχουμε, για να καθησυχάσουμε τη συνείδησή μας και να απολαμβάνουμε τα άλλα, τα πολλά που μας μένουν, χωρίς τις τύψεις της. Δεν έχει δηλαδή η αγάπη μας το στοιχείο της μονιμότητας. Δεν είναι ολοκληρωμένη αγάπη.

δ) Η εθελοντική προσφορά, τέλος, δεν περιλαμβάνει μόνο ή κυρίως τα υλικά αγαθά. Επεκτείνεται σε όλες τις ανάγκες του ανθρώπου. Ο Σαμαρείτης δεν υπόσχεται να στείλει τυχόν επί πλέον έξοδα. Θα περάσει ο ίδιος να πληροφορηθεί για τη θεραπεία (εγώ εν τω επανέρχεσθαι με...) Μπορεί ο άλλος να είχε ανάγκη μιας κουβέντας, λίγης παρέας, ενός ενθαρρυντικού λόγου. Και πράγματι σήμερα, με τη βαναυσότητα του σύγχρονου πολιτισμού, η μοναξιά είναι η μεγαλύτερη μάστιγα της κοινωνίας. Μέσα στις πολυπληθείς πόλεις ο άνθρωπος ανωνυμοποιείται, ζει μόνος και πεθαίνει μόνος. Η κραυγή τού για τριαντακτώ χρόνια παράλυτου της Βηθεσδά, «άνθρωπον ουκ έχω», κατάντησε να 'ναι κραυγή αγωνίας όλων των σημερινών ανθρώπων. Μιμούμενοι τον Σαμαρείτη θα πρέπει να γινόμαστε άνθρωποι για τον κάθε συνάνθρωπό μας, σε όλες τις ανάγκες του.

Αυτή λοιπόν είναι η θέση της Εκκλησίας απέναντι στα ιδεώδη και στις επιδιώξεις, αλλά και στο συνολικό ρόλο του εθελοντισμού στην κοινωνία. Κι αφού γίνεται χωρίς τυμπανοκρουσίες, οποιαδήποτε, εθελοντική, έστω, προσφορά της Εκκλησίας, δεν θα είχε νόημα η οποιαδήποτε αναφορά σε σειρά έργων που αυτή κάνει, υπηρετώντας τον κάθε άνθρωπο που έχει ανάγκη.

Πολύ συνοπτικά θα μπορούσαμε να πούμε ότι η Εκκλησία απευθύνεται στην ανθρωπιά του καθενός μας για την αντιμετώπιση κάθε είδους ανάγκης των συνανθρώπων μας. Όπως ακριβώς κάνει, ο εθελοντισμός. Γι' αυτό κι είναι προτροπή της Εκκλησίας προς όλους να πυκνώσουν τις τάξεις του εθελοντισμού και να βοηθήσουν στην υλοποίηση των ευγενών επιδιώξεών του. Η έκκληση αυτή, μαζί με την έκφραση της ευαρέσκειάς της για τη συνολική δράση του Εθελοντισμού, είναι και το μήνυμα της Εκκλησίας στο δεύτερο αυτό τεύχος του περιοδικού μας.

«Εν καθαρά καρδία»

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΠΑΣΧΑ

Μητροπολίτη Σωτηρίου

Το Αμερικάνικο περιοδικό Life δημοσίευσε ένα καλλιτεχνικό φυλλάδιο με τον τίτλο «Ιησούς: Υμείς τίνα με λέγετε είναι». Το φυλλάδιο αυτό είναι καλλιτεχνικότατο. Περιέχει ωραιότατες εικόνες και φωτογραφίες. Το έγραψαν διάφοροι κορυφαίοι επιστήμονες. Μελετούν την ζωή του Χριστού. Παραδέχονται όλοι, ότι ο γιος του μαραγκού, δηλαδή ο Χριστός, άλλαξε τον κόσμο. Ουδείς όμως παραδέχεται, ότι ο Χριστός είναι Θεός. Το φυλλάδιο αυτό κλείνει με την φράση. «Είναι παρών και δυνατός».

Εάν οι επιστήμονες αυτοί είχαν πίστη και καθαρή καρδιά θα κατέληγαν με την φράση. «Είναι παρών και παντοδύναμος Θεός».

Γιορτάζουμε το Πάσχα. Την Ανάσταση του Χριστού. Αναστήθηκε πράγματι ο Χριστός ή δεν αναστήθηκε; Για τους χριστιανούς ο Απόστολος Παύλος θέτει το θέμα τελεσίδικα. «Εάν ο Χριστός δεν αναστήθηκε εἰς μάρτην εἶναι ἡ πίστις μας εἰς μάρτην καὶ τὸ κήρυγμα μας».

Βλέπουν τον Χριστό να ανασταίνει νεκρούς. Να ανορθώνει παραλύτους. Να ανοίγει τα μάτια των τυφλών. Αλλά δεν Τον βλέπουν να ανασταίνεται. Δεν πιστεύουν στην Ανάστασή Του. Ετσι απορρίπτουν και την θεότητα Του. Γιατί όλα αυτά; Διότι δεν έχουν καθαρή καρδιά. Μόνο όσοι είναι καλής θέλησης και έχουν καθαρή καρδιά, αυτοί βλέπουν, παραδέχονται, ζουν την Ανάσταση του Χριστού. **«Μακάριοι οι καθαροί τη καρδιά, ότι αυτοί τον Θεόν ὁψονται».**

Ηλθαμε, χριστιανέ κι εσύ κι εγώ, να γιορτάσουμε απόψε την Ανάσταση του χριστού. Ηλθαμε γιατί ζούμε την Ανάσταση του Χριστού ή ήλθαμε από συνήθεια;

Θέλω να πιστεύω, ότι ήλθαμε γιατί πιστεύουμε, παραδεχόμαστε και ζούμε την Ανάσταση του Χριστού. Απόδειξη αυτού όμως είναι, ότι πριν φθάσουμε στην γιορτή της Ανάστασης νητέψαμε. Προσευχηθήκαμε. Μετανοήσαμε. Εξομολογηθήκαμε. Κάναμε ελεημοσύνη. Κοινωνήσαμε των Αχράντων Μυστηρίων.

Εάν δεν τα κάναμε όλα μάλλον από συνήθεια ήλθαμε. Και αυτό όμως δεν είναι ευκαταφρόνητο. Ακούσαμε απόψε τα λόγια του Θεού. Ας τα αφήσουμε να μπουν στην καρδιά μας. Να την καθαρίσουν, ώστε με καθαρή καρδιά να ζούμε την Ανάσταση του Χριστού. Και ας το πάρουμε απόφαση και ας το βάλουμε πρόγραμμα να καθαρίζουμε την καρδιά μας με προσευχή και μετάνοια. Με την συμμετοχή μας στην Θεία Κοινωνία. Ωστε με καθαρή καρδιά να βλέπουμε τον Χριστό και να ζούμε την Ανάστασή Του. Και τώρα και πάντοτε να ψάλλουμε. **«Την Ανάστασίν σου Χριστέ Σωτήρ, άγγελιο υμνούσιν εν ουρανοῖς και ημᾶς τους επί γης καταξίωσον εν καθαρά καρδιά Σέ δοξάζειν».**

Χριστός Ανέστη αγαπημένοι μου χριστιανοί. Χριστός Ανέστη για όλους εμάς. Χριστός Ανέστη για αυτούς που είναι στο κρεβάτι και υποφέρουν. Χριστός Ανέστη για τους φτωχούς. Χριστός Ανέστη για τους σκλάβους. Χριστός Ανέστη για τους φυλακισμένους. Χριστός Ανέστη για τους διωκόμενους. Χριστός ανέστη για τους μάρτυρες που τους καίνε και τους σφάζουν φανατικοί οπαδοί ψευδοθρησκειών και ψευδοϊδεολογιών. **Ζούμε απόψε την Ανάσταση του Χριστού! Να την ζούμε και αιωνίως μαζί Του στους ουρανοῦς, αναστημένοι, μετά την κοινή ανάσταση των νεκρών.**

Με πατρική αγάπη και θερμές ευχές εν Χριστώ Αναστάντι

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Ο ΤΟΡΟΝΤΟ ΣΩΤΗΡΙΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΚΚΟΡΗΣ

Απρίλιος 2014

Αγαπητοί συμπατριώτες και φίλοι,

Με την εύκαιρία του δευτέρου τεύχου του νέου περιοδικού της Εκκλησίας μας, εκφράζω τις άπειρες εύχαριστίες μου στον Ιερατικό μας Προϊστάμενο π. Φανούριο, σε όλους τους συνεργάτες, στα μέλη του Συμβουλίου της Κοινότητας μας, στις ακούραστες κερίες της Φιλοπτώχου Αδελφότητας, στους δασκάλους του Ελληνικού, Κατηχητικού και Χορευτικού Σχολείου, στην Χορωδία μας, και σε όλους τους συνεργάτες και υποστηρικτές στην πρόοδο της Κοινότητας μας.

Η Εκκλησία μας είναι η πνευματική μας κληρονομιά, η παράδοση μας και το μέλλον μας. Εύχομαι οι αγώνες μας πάντοτε να ευοδώνονται και να αποτελούμε πάντα το παράδειγμα προς μίμηση. Ευχαριστώ όλους τους συνεργάτες αυτού του περιοδικού και σας εύχομαι Χρονία Πολλά, και Καλή Σαρακοστή.

Εύχομαι ο Πανάγαθος Θεός να μας χαρίζει χαρά, υγεία και πνευματική προκοπή.

Με εκτίμηση

Γεώργιος Κόκκορης

Επίτιμος Πρόεδρος, Άρχοντας Οικουμενικού Πατριαρχείου

MESSAGE FROM OUR PRESIDENT

By definition, a volunteer is someone who renders a service while having no legal concern, benefit or interest. Volunteering as the general public knows it, is the charitable work done within community by an individual without monetary pay or compensation. Often within a church, volunteers are members that want to use their talents or their background, to aid the church and fulfill its needs with service and actions rather than

money. The general concept behind volunteers in the church is to willingly serve in the capacities that the church requires to best serve the congregation, but for whatever reason cannot fill. Church volunteers can be responsible for numerous duties. Typically Sunday school teachers, church nursery workers, choir participants and church musicians are all volunteers.

Leaders within the church such as those who lead youth groups and children's choir are often volunteers. Other internal volunteer leaders can include ushering, greeting guests and members, organizing fellowship hours or luncheons following the service. Administrative duties can be taken on by volunteers as well. Typing the program and constructing bulletins or flyers may be handled by a volunteer administrative support team. The general upkeep of both the worship centre and church grounds may be taken on by a volunteer team. They may be

responsible for repairing the choir robes or pews, polishing wood or metal within the building, cleaning the windows or maintaining the interior as well as mowing the lawns, trimming trees and shrubbery, keeping up with the seasonal décor and exterior lighting.

Volunteers benefit from flexible hours, since Sunday is the main time constraint, but have the luxury of being able to give freely of their time. Volunteers usually work within a field they enjoy, and are using their backgrounds and experiences to further the church.

For example, a former music teacher may now lead the children's choir, or a retired accountant may help the church office with its finances at tax time.

Another benefit would be that there is no lay-offs or termination with being a volunteer. Churches always welcome members and guests alike to donate their time and service.

Volunteers typically seek internal satisfaction of completion of a task. Volunteering can be a secondary responsibility and may be overlooked if he/she has a primary job. The volunteer force itself may change overtime as members grow or move away. Leaders of volunteers may find it challenging to schedule volunteers into a definite time period since they are willingly giving up their available time, and other situations may call for their attendance or attention.

Since volunteers are not paid monetarily, some churches log volunteer hours for statistical use. If teens or young adults are volunteering, many of them can use their hours towards school requirements.

In closing our church is always looking for additional volunteers. If you feel you have personal time to offer, approach a council member. No one will be turned away.

ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΣ

Απρίλιος 2014

Αγαπητοί μου

Εκ μέρους της Φιλοπτώχου Αδελφότητας, σας ευχόμεθα Καλή Σαρακοστή και Καλό Πάσχα. Είναι τιμή μου και προνόμιο να προηδρεύω την Φιλόπτωχο Αδελφότητα του Αγίου Νικολάου.

Το να είναι κανείς μέλος της Φιλοπτώχου σημαίνει πολλά πράγματα. Ένεργο μέλος σημαίνει να δίνεις τον χρόνο σου, το ενδιαφέρον σου, και την ενεργητικότητά σου σε όποιο τομέα μπορείς. Το παράδειγμα σου, την δυναμική σου, και οι πολλές ώρες που προσφέρεις για να βοηθήσεις όσους έχουν ανάγκη, οδηγούν στην πνευματική ωφέλεια η οποία σκορπίζεται σ' όλους μας.

Το έργο της Φιλοπτώχου δεν είναι εύκολο. Χρειάζεται μεγάλη επιμονή υπομονή και σκληρή δουλειά. Το κίνητρο μας είναι καλή συνεργασία, κατανόηση, συμπόνια για τον συνάνθρωπο μας και πάνω απ' όλα, «Αγάπη. Πολύ Αγάπη».

Το πιο όμορφο πράγμα στην ζωή να κάνει κανείς είναι να συγχωρεί, και αυτό γίνεται με την Φιλόπτωχο. Αυτές είναι οι αξίες που πιστεύουμε. Αυτά μας δίδαξε ο Χριστός σε κάθε του διδασκαλία.

Είμαστε περίφανες που ανήκουμε σε μια οργάνωση που λεγεται Φιλόπτωχος και με την βοήθεια του Θεού, όλα τα καταφέρνουμε.

Κλείνοντας, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον Πατέρα Φανούριο και τον Πατέρα Σπυριδώνα, για την πνευματική τους καθοδήγηση και στήριξη. Τον Πρόεδρο της Εκκλησίας μας, τον κύριο Θανάση Λαμπρόπουλο, τους Αντιπροέδρους, τον κύριο Γεώργιο Χατζή και τον κύριο Στέργιο Νιτσοτόλη, που είναι πάντα δίπλα μας σε ότι βοήθεια χρειαζόμαστε.

«Είναι μακαριώτερο να δίνει κανείς παρά να παίρνει».

Με σεβασμό και Αγάπη Κυρίου,

Η Πρόεδρος της Φιλοπτώχου Αδελφότητας,

Αγ. Νικολάου

Ευαγγελία Γούλου

SAINNT PHILOTHEI

"Imitate me, just as I also imitate Christ," St. Paul wrote in his First Epistle to the Corinthians (11:1).

The most excellent way to follow the Apostle's prescription is to practice Christ's own words recorded in the Gospel of John: "If you love Me, keep My commandments" (14:15).

Those who most excellently follow His commandments after the Birth-giver of God, the Most-holy Theotokos, are His saints, known and unknown.

Saints are an integral part of the Orthodox Church: St. Clement of Rome writes, "Cleave to the saints, for they who cleave to them shall be made holy," while St. Ephraim the Syrian adds, "Blessed is he who plants in his soul good plants, that is, the virtues and the lives of saints."

Reverence for saints (not worship, which belongs to God alone) is closely connected with the veneration of their holy relics and icons. It is the saint, through their glorification by God who continues the Christian Truth and who helps the faithful by their intercessions to Him.

On February 19th the Church celebrates the memory of Saint Philothei the Righteous Martyr of Athens.

Born into an aristocratic family in early 16th century Athens, St. Philothei's birth was itself a miracle: her mother, a barren woman named Syrigi, had her fervent prayers for a child answered by God after many years. Her birth embodies what St. James the Just wrote in his Epistle: "The effective, fervent prayer of a righteous man avails much" (5:16).

From childhood, the Saint showed a devout disposition, even in the face of a short-lived marriage to a tyrannical husband who died shortly thereafter.

St. Philothei's life was one of ascesis (disciplined spiritual exercises/struggle), in contrast to today's passion for indulgence.

St. Philothei's life was one of prayer and contemplation, in contrast to today's impulsive consumption and self-glorification - selfie was the Oxford Dictionaries Word of the Year 2013.

St. Philothei's life was not only inwardly holy, however; her actions followed Christ's words, again from the Gospel of John: "By this all will know that you are My disciples, if you have love for one another" (13:35).

She showed her love for others, for example, by distributing her substantial inheritance for the betterment and freedom of her Greek brothers and sisters suffering under Turkish occupation.

She founded monasteries, hospices, schools for girls and boys of Athens and also provided endowment of estates in order to scale her charity for the progress of many.

"Freely you have received, freely give," Christ said (Mt 10:8).

While some of the world's ultra-wealthy have become great philanthropists, global economic inequality continues down a troubling trend. Oxfam International released a briefing paper in late January titled Working for the Few, which, among other things, points out the following:

The bottom half of the world's population [~3.5 billion people] owns the same as the richest 85 people in the world and... In the US, the wealthiest one percent captured 95 percent of post-financial crisis growth since 2009, while the bottom 90 percent became poorer.

St. Philothei's humble life, along with her philanthropy and compassion towards the poor and sick were a source of heavenly blessings, leading many by the "narrow gate" to the Kingdom of Heaven. She herself acquired the grace of working miracles.

She was eventually imprisoned and, after her release, was taken from her Monastery during a vigil and beaten, suffering a Martyr's death and entering into eternal rest in the Lord on February 19, 1589.

The Synaxarion records the following about St. Philothei:

Scarcely twenty days had passed before a lovely scent began to issue from her tomb. Her precious relic, which is venerated to this day in the Cathedral of Athens, has remained incorrupt for the glory of God and the consolation of the Christian people.

Closer to North America, she is the patron saint of the Greek Orthodox Metropolis of Toronto (Canada) National Philotochos.

By imitating Christ, following His commandments and being a selfless almsgiver, Saint Philothei the Righteous Martyr of Athens provides faith, hope and love to the faithful 400 years after her death and serves as a true role model.

Feast of St. Philothei

Ανακοίνωση Μ.Μ.Ε

Αγία Φιλοθέη: Προστάτις Φιλοπτώχου
Αδελφότητας Καναδά

Όλες οι Ελληνορθόδοξες Κοινότητες Καναδά
γιόρτασαν την Αγ. Φιλοθέη

Feast of St Philothei 2014

Celebrating the Divine Liturgy at the Church of
St. Nicholas in Toronto

Για χρόνια τώρα η Αγ. Φιλοθέη είναι
προστάτις των Φιλοπτώχων Αδελφοτήτων
Καναδά. Η Ιερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών
εδώρισε στην Ι. Μητρόπολη Τορόντο (Καναδά)
τεμάχιο του ιερού Λειψάνου της Αγ. Φιλοθέης.

Ο Μητροπολίτης Σωτήριος εξήτησε εφέτος να
εορτασθεί πανηγυρικά σε όλες τις
Ελληνορθόδοξες Κοινότητες του Καναδά, η
γιορτή της Αγ. Φιλοθέης.

Στο Τορόντο και στο παρεκκλήσι της Αγ.
Φιλοθέης, έγινε Αγρυπνία με την συμμετοχή
πλήθους κόσμου. Στον Ορθρο και στην Θ.
Λειτουργία προέστη ο Μητροπολίτης
Σωτήριος. Συμμετείχαν ο Επίσκοπος
Χριστοφόρος και όλοι οι ιερείς της περιοχής
Τορόντο. Τους βυζαντινούς ύμνους έψαλε
χορωδία απαρτιζόμενη από τους φοιτητές και
τους αποφοίτους της Θεολογικής μας
Ακαδημίας, ιεροψάλτες της περιοχής Τορόντο
και ορισμένους ιερείς, υπό την διεύθυνση του π.
Ο. Δρόσσου.

Με ευλάβεια ασπάσθηκαν το ιερό Λείψανο
της Αγ. Φιλοθέης οι πολυπληθείς χριστιανοί.
Ήταν όντως μια κατανοητική βραδιά με πολλή
πνευματική ανάταση.

Ο Μητροπολίτης Σωτήριος στο κήρυγμά του
είπε ότι η αγάπη είναι η μεγίστη των αρετών,
όπως λέει ο Απόστολος Παύλος, αλλά η
πραγμάτωσή της είναι η φιλανθρωπία και η
ελεημοσύνη. Έτσι είδε και εφήρμοσε την
αγάπη η Αγ. Φιλοθέη και το παράδειγμά της
πρέπει όλοι μας να ακολουθήσουμε.

Ο Μητροπολίτης Σωτήριος συνέθεσε και
απολυτίκιο της Αγ. Φιλοθέης το οποίο έτυχε
της έγκρισης του Οικουμενικού Πατριαρχείου
και συμφάλλεται με τους άλλους ύμνους.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ΑΓ. ΦΙΛΟΘΕΗΣ

Κατά τόν Συνάναρχον Λόγον (Ηχ. πλ. Α')

Φιλοπτώχων προστάτιδα εὐφημήσωμεν,
Φιλοθέην ἀγνήν τήν ὀσιομάρτυρα.

Πλοῦτον πάντα ἐνδεέσιν κατηγάλωσε,
ἐκδιδάσκουσα ἡμᾶς ἀγαπᾶν καί βοηθεῖν
πτωχοῦς καί ἐμπεριστάτους.

Καί νῦν πρεσβεύει τῷ Κυρίῳ διδόναι πᾶσι
χάριν καί ἔλεος.

Από το Γραφείο της Ιεράς Μητρόπολης
20 Φεβρουαρίου 2014

ΑΓΙΑ ΦΙΛΟΘΕΗ

WEDDINGS & BAPTISMS IN THE SAINT NICHOLAS COMMUNITY

Baptisms

Sunday January 12 - **Nathaniel Christopher**
Parents: Samir Stephan & Yulia Hodos
Godparent: Elizaveta Uzlaner

Sunday January 26 - **Katerina Maria**
Parents: Nick & Helen Dimitropoulos
Godparents: George & Niki Dizes
Grandmother: Cathy Koumoutsakos (St. Nicholas Philoptochos Assoc. member)

Sunday January 26 - **Michelle**
Parents: Michele Silia & Debra Callaghan
Godparents: John & Mary Iordannou

Sunday February 9 - **Maximus**
Parents: Chris & Teri Nitsopoulos
Godparents : Antonios & Voula Vagopoulos
Grandmother: Litsa Nitsopoulos (St. Nicholas Philoptochos Assoc. member)

Saturday February 16 - **George John**
Parents: Elias & Anastasia Niarchos
Godparent: Angela Lianos & Maria Lianos

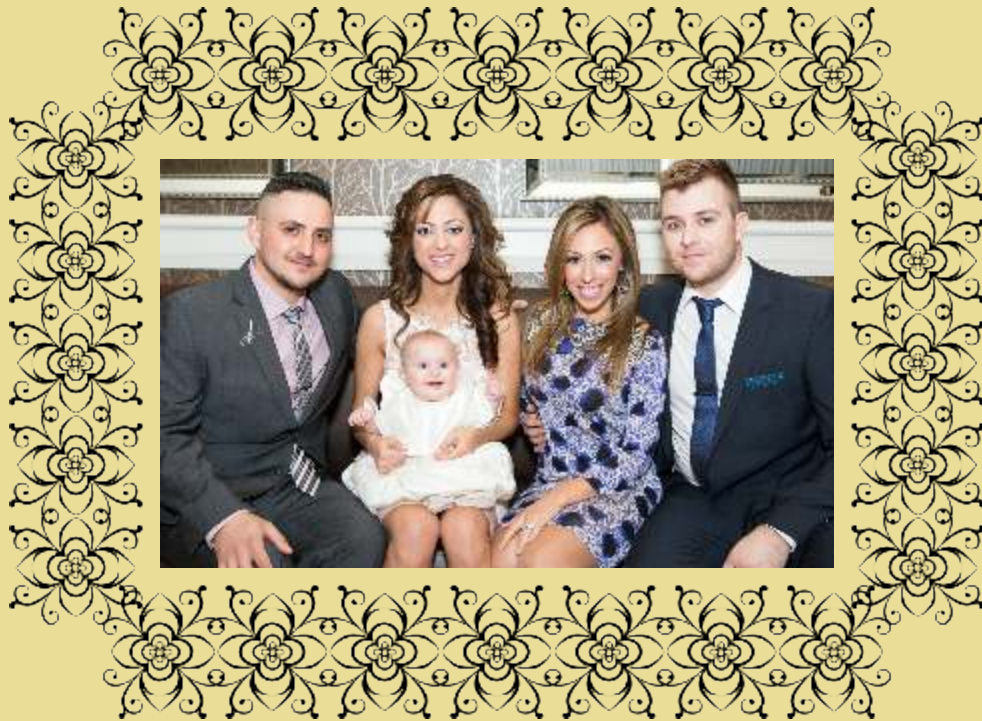
Saturday February 16 - **Sofia**
Parents: Peter and Maria Bibassis
Godparent: Margarite Karamitanis

Saturday February 16 - **Panagiotis**
Parents: George & Georgia Savvakis
Godparent: Charbel Nour

Sunday March 2 - **Sebastian Costa**
Parents: Costantinos Costa & Jessica Cohanen
Godparent: Georgina Costas

Sunday March 2 - **Nikolaos**
Parents: Costadinos & Eleni Spanos
Godparents: Jessica Lainas & Dionisios Kaplanis

Sunday March 16 - **Theofilos**
Parents: Theofilos Lespouridis & Angela Kelly
Godparents: Peter & Irene Tzialafos

Weddings

Sunday January 12
John Sotiropoulos & Lina Nauhmaj
Koumbara: Anna Canellos

Saturday January 18
George Patsiopoulos & Patricia Lupusella
Koumbaro: Dimitrios Papaioannou

Saturday February 8
Nicholas Nanou & Michelle Silia
Koumbaroi: Michael Nanou & Jordan Nanou

Sunday March 2 - **Zoe Maria**
Parents: Nikolaos & Fotini-Eleni Fatsis
Godparents: Georgia & Mark Agnew

If you are interested in including your special day in our newsletter, please contact the Church office when booking your special day.

SAINT NICHOLAS BOOKSTORE

LIVANI (INCENSE)

Just arrived from Mount Athos - 10 different fragrances of LIVANI! ...Bethlehem, Myrhh, Cherubic Hymn, Jerusalem, Ambre, Fougere, Mantzourane, Athos, Nardos, and Byzantine.

BOOKS in preparation for PASCHA/EASTER

We have various books in Greek and in English to help guide us through the entire period of MEGALI TESSARAKOSTI / GREAT LENT and also, specifically for HOLY WEEK.

The Saint Nicholas Bookstore (located downstairs) is open every Sunday immediately after the Divine Liturgy

Now available in Greek and/or English - Books to explain and guide us through the preparations for and services of:

Μεγάλη Σαρακοστή/Great Lent,
Μεγάλη Εβδομάδα/Holy Week, and
Άγιον Πάσχα/Holy Easter!

Three Sisters Back to the Beginning: Timeless Greek Recipes Made Simple

By Betty, Eleni and Samantha Bakopoulos

Winner: Best Mediterranean Cookbook, Gourmand 2013

Three Sisters Back to the Beginning is the much-anticipated sequel to *Three Sisters Around the Greek Table*, the must-have Greek cookbook of 2009 that received numerous awards and became a bestseller. This sequel is a sleek and elegant book that unfolds and reads like a gift.

In the hands of the Three Greek Sisters, the classic Mediterranean kitchen of Greece becomes comforting, exciting and achievable. Fast and easy family favourites such as savoury Shrimp Saganaki, and Fiery Feta Dip, are balanced with recipes that slow you down, and make you wait with anticipation like comforting Homemade Yogurt, succulent Lamb Shanks, and paper-thin Homemade Phyllo. As with their first book, the layout is

clean, the recipes are approachable and the food photography is beautiful. New features include vegetarian and gluten-free symbols and a unique 'Time to Table' symbol that identifies preparation, cook, and rest times.

Once again the Three Greek Sisters have dished up a poignant and

inspiring cookbook. This time around, readers are taken on a nostalgic journey that documents the magic of childhood and the connection between family, place, and identity. *Three Sisters Back to the Beginning* is both a cookbook and an inspiring art-book to be cherished. Fans will not be disappointed.

“Winner: Best Mediterranean Cookbook, Gourmand 2013”

